

DODATAK VI

Pjesma o Milmanu Periju

Posvećeno Profesoru Universiteta Milmanu Parry

Bože mili, na svemu ti fala!
Što ću pjevat' istina je prava.
U hiljadu devetoj stotini
I trideset i trećoj godini,
5 Poletijo soko tica siva
Od lijepe zemlje Amerike.
On preleće zemlje i gradove,
Dok on dođe do morske obale.
Tu ga čeka od čelika lađa,
10 Pa u lađu soko uletijo,
I junačka odmorijo krila.
Lađa mu se zove Saturnija,
I brza je kao gorska vila.
To ne bijo soko tica siva,
15 Već Profesor Milman Parry slavni!
Naša će ga pričat' istorija,
I spominjat' u mnoga vremena.
To je čovjek dobrih osobina,
A kiti ga mudrost i vrlina,
20 Dobra srca a pogleda blaga.
A naša mu istorija draga.
Pjesme naše on je zavolijo,

- I zbog njih se amo uputijo,
U junačku našu otadžbinu.
- 25 Put ga vodi preko oceana.
Brod ga nosi Saturnija slavna,
Napravljena od čelika ljuta.
Ne može joj ništa sprečiti' puta,
Već po moru razgoni valove,
- 30 Kao soko tice golubove.
Okean je hitro preletijo,
Do jadranskog mora doletijo.
Malo pođe, našem Splitu dođe,
I tu se je malo odmorijo.
- 35 Pa otale dalje polazijo,
Dubrovniku zdravo dolazijo.
Saturnija tu se ustavila,
I svoja je sidra utvrdila.
Milman Parry s pristaništa pođe,
- 40 Pa u hotel Imperial dođe.
Tu je sjeo pa se odmorijo,
I ladna se vina napojio,
I tu nađe sebi pratioca,
Hercegovca bistroga mladića,
- 45 Po imenu Nika Vujnovića.
Sjutri danak jesu polazili
Po junačkoj našoj domovini,
Da guslare naše ispitaju,
Jer ga srpske gusle zanimaju.
- 50 Pro Hrvatske jesu polazili,
I njezine lepote vidili.
Tu mu pjesme pjevaše guslari,

Što činiše vitezovi stari.
Iz Hrvatske tad se uputijo
55 Kroz lijepu našu Slavoniju,
Dok ne dođe u zemlju Srbiju,
U Beograd našu prestolnicu,
Od uvijek našu perjanicu,
I tu kupi pjesme od junaka,
60 Što činiše jade od Turaka.
Kad tu mnogo pjesama kupijo,
Otole se zdravo uputijo
Kroz junačku našu Šumadiju,
Što proslavi srpsku istoriju,
65 I u Bosnu profesor došao,
I tu mnogo pjesama skupijo.
Od sve Bosne u najlepšem gradu,
Gizdavome šeher Sarajevu,
Profesor se bješe ustavijo,
70 I divno se junak odmorijo
Kad je divnu Bosnu ostavijo,
Uputi se u Hercegovinu,
U junačku našu pokrajinu.
Do Mostara grada dolazijo,
75 I tu se je malo odmorijo.
Odmori se u Hotel Vilsonu.
Onda reče pratiocu svomu:
"Tu je lepo, tu ćemo sjediti,
I ladna se vina napojiti."
80 Tu je jedan danak predanijo,
A sutri dan rano uranijo,
I Mostara grada ostavijo,

- Jer do Stoca 'oće putovati,
I nekoje pjesme napisati.
- 85 U Stocu su danak predanili,
I dosta su pjesama skupili.
Pa otale Milman Parry pođe,
Pa u divno Nevesinje dođe.
Kada dođe Nevesinju ravnu,
- 90 Koje ima istoriju slavnu,
Od junačkih svojijeh sinova,
A našije' slavnih pračedova,
Tu pregleda varoš Nevesinje.
I tu ga je očaralo milje.
- 95 Tu pregleda divne okoline,
Gleda polje a gleda planine.
Tu najviše sastavi pjesama
Od guslara Voj'čić Milovana.
Tu je bijo tri bijela dana.
- 100 Kad četvrti danak osvanuo,
Uranio Milman profesore,
Prije dana i bijele zore.
Na noge je lagane skočijo,
Nevesinje grada ostavijo,
- 105 Gacku ravnu pravo odlazijo,
Jer tu mnogo imade pjesama,
A i dosta srpskije' guslara.
Tu je sjeo, pa se odmorijo,
I pjesama dosta nakupijo.
- 110 Onda Gacko grada ostavijo,
U Bileću tad se uputijo.
Tu on sjede nekoliko dana,

I sasluša priče od junaka.
Kad profesor iz Bileće pođe,
115 Pravo zdravo u Trebinje dođe,
I trebinjske ljepote vidijo,
I Trebinje ostavijo grada.
Dubrovniku uputi se sada.
Vozom pođe, u Dubrovnik dođe.
120 Divnog grada na moru razgleda,
I njegove starine pregleda.
Zanima ga, milo mu vidjeti
Jer će ovu zemlju ostaviti.
Kad je naše krajeve vidijo,
125 Ljepoti se nji'noj začudijo,
On se divi, i vrlo mu žao,
Što još dalje ne ostade amo.
Kad iz grada Dubrovnika pođe,
On na divno pristanište dođe,
130 Āe pristaju lađe i đemije,
Koje nose pro mora delije,
Kad tu dođe Milman Profesore,
Divno naše pregledava more,
Jadran plavi naša slava stara,
135 Āe naš mornar divni sanak sanja.
Našeg mora razgleda krasote,
Rijetke (su) ovake ljepote.
Onda našu zemlju ostavijo,
I putovat' dalje naumijo.
140 Kad profesor putovati htjede,
On u lađu Saturniju sjede.
Saturnija poleće pro mora,

Kao soko pro zelenih gora.
Profesora tamo čeka dika
145 Domovina dična Amerika.
Zbogom pošo Milman Professore!
Zdravo sinje prebrodijo more,
I u svoju došo domovinu!
Pošten bijo i ko te rodijo!

Spjevao Milovan Vojičić
Nevesinje, dne 20. septembra
1933. god.